

Suomen Kuvalehdeltä kunniaa YP:lle

Suomen Kuvalehti antoi vuosittaisen journalistipalkintonsa 30. marraskuuta Tiede-lehden päätoimittajalle Tuula Koukulle. Samassa yhteydessä palkintolautakunta käytti ensimmäisen kerran sääntöjen sallimaa mahdollisuutta antaa varsinaisen journalistipalkinnon lisäksi myös kunniamaininta. Sen sai Yhteiskuntapolitiikka-lehti. Kunniamaininnan perustelut olivat seuraavat:

”Suomen Kuvalehden journalistipalkinnon yhteydessä on sääntöjen mukaan mahdollisuus antaa myös kunniamainintoja.

Palkintolautakunta on päättänyt antaa vuonna 2005 ensimmäistä kertaa kunniamaininnan Stakesin Yhteiskuntapolitiikka-lehdelle, joka on tärkeä keskustelun herättäjä maailman muroksen keskellä. Lehden artikkelit ja kannanotot ovat usein herättäneet myös muun median kirjoittajia ja kommentaattoreita – näin Yhteiskuntapolitiikka on käynnistänyt laajasti keskustelua, nostanut esiin tärkeitä yhteiskunnallisia puheenaiheita ja saavuttanut ajatuksilleen suuremman levikin kuin lehden mitattu lukijakunta on. Yhteiskun-

tapolitiikka-lehti saa Suomen Kuvalehden kunniamaininnan korkeatasoisena murrosajan suomalaisen keskustelun herättäjänä ja ajatusten ravistelijana.”

Palkintolautakunnan puheenjohtajana oli Suomen Kuvalehden päätoimittaja Tapani Ruokanen sekä jäseninä puheenjohtaja Lauri Ihalainen, kirjailija Reko Lundán, pääjohtaja Antti Tanskanen, julkaisujohtaja Alexander Lindholm, vastaava päätoimittaja Juhani Pekkala, lehdistöneuvos Mikko Pohtola ja toimittaja Maija Siikala.

Musiikki

JUHA PARTANEN

Fysiikasta en ymmärrä mitään. Newtonin kaava $F = ma$ on minulle mysteeri, puhumattakaan suhteellisuusteoriasta tai kvanttifysiikasta. Mutta kaikkein uusin matemaattinen teoria maailman kaikkeuden rakenteesta ilahduttaa minua. Sen mukaan kaiken olevaisen perimmäinen kerrostuma muodostuu värähtelevistä 11-ulotteisista säikeistä, jotka ovat vielä monta kertaluokkaa pienempiä alkeishiukkasia pienempiä. Kosmos on musiikkia!

Teoriaa ei ole tosin pystytty osoittamaan oikeaksi eikä vääräksi, eikä tämän pohjavärähtelyn tavoittaminen aineellisiksi kappaleiksi kivettyneen maailman alta ei ole meille helppoa. Perimmäisen todellisuuden aistiminen ei palvele arjen tarpeita eikä eloonjäämisen asiaa, olemme jääneet sille kuuroiksi. Vain musiikki saattaa muistuttaa meitä siitä.

En tiedä miten puhua musiikista. Siitä puhutaan kovin mo-

nella tavalla. Usein se on puhetta musiikin reunalta, juorujen ja anekdoottien virtaa. Tapahtumista kehkeytyy tarinoita, säveltäjien ja muusikkojen elämästä myyttejä, tietenkin, onhan kyse ihmisistä, joilla on hallussaan meidän mieleemme avaimet. Toisen ääri on muusikkojen ja kriitikkojen ammattipuhe tekniikasta ja virheistä ja tulkinnallisesta oteesta ja fraseerauksista. Varmaan niistä voidaan puhua loppumattomiin. Kai sitä voi